Looking for the summer (II)

On Februarie 15, 2016

Întărește-ți modelul de leadership, lăsând centrul de greutate al ființei tale să-și găsească locul firesc într-o lume care îmbrățișează altă lume.

Egiptenii credeau că soarele s-a născut dintr-o piatră, iar Regele Nimrod cunoscând forța pietrei, ar fi vrut prin ea să ajungă până la cer. Ceea ce se totalizează pe linia sensului, în straturile adânci ale învierii plăsmuirilor umane, este nostalgia pentru ceva pierdut înainte de a-l avea, lupta pentru un ideal care depășește limitele convenționalului.

Așa cum fiecare artă își are limbajul ei, soarele are modalitatea lui specifică de exprimare și comunicare, prin căldură și energie, tălmăcind gândurile slobode ale visătorilor. Nimeni nu a înțeles atât de exact și adecvat, conform impresiei unice pe care o produce un astfel de limbaj, esența unei stări de spirit autentice, transpuse într-o stare de creație. *Look deep into the April face / A change has clearly taken place.*

Linia unei conexiuni de bandă largă cu acest gigant reactor termonuclear conturează orizontul cristalin al speranțelor de viitor, producând sensul inspirației, arderea intensă a focului sufletesc, alungirea unei porțiuni existente de înțelesuri atribuite podoabei de mare preț, numită profunzime.

Două ființe încântătoare aleargă pe o plajă pustie. O strângere de mână face diferența dintre un răspuns instinctiv și emoția dorinței, prelungindu-se peste limitele timpului într-o îmbrățișare pasională. Dăruire într-o supremă renunțare. Râsete de copii răsună printre ecourile vântului, acoperind orice suferințe. O adormire în mașina unui vis de vară. O revedere de poveste. Aruncarea pietrei în mijlocul valurilor. O mică încercare de a opri timpul. Un vuiet din străfundul inimii țâșnind spre ceruri ca într-o rugă disperată. *I cannot leave behind the springtime days.*

Întotdeauna în sufletul meu va rămâne amintirea acelor cuvinte scrise cu degetul în nisip, în căldura razelor îndrumătoare: *Remember the love* ...

Leadership: Poți să te pui în valoare ținând cont de acea predispoziție lăuntrică a instanței numită „Regăsire" care validează recunoașterea participării tale la comiterea tentativei de a te substitui unei noi convingeri?

Încearcă să mergi până la capătul propriei tale deveniri, pe linia angajamentului față de simplismul firescului cu care receptezi, ca temei al unei virtuți deosebite, frumosul sau urâtul, speranța sau deznădejdea. Descrierea și specificarea acestor constante viabile, obținându-se prin efectuarea unui test de profunzime, nu au ca finalitate imitarea realității, ci recrearea ei.

Profunzimea reprezintă mai puțin o idee sau o atmosferă sumbră, ea reglementează acordul dintre frumos și urât. Este mai degrabă este o predispoziție lăuntrică a instanței numită „Regăsire", un freamăt al dorinței de a exista prin iubire, prin propriile convingeri și puteri, prin căutări, prin creație, prin propriile calități, talente și priceperi.

Profunzimea, pe care o recepționezi integral și o proiectezi asupra celor mai realizate pagini ale vieții, dintr-un soi de afinitate față de un inductor (imboldul unei chemări inocente spre tot ceea ce pare imposibil de atins, imboldul unei iubiri care îți induce o anumită stare de spirit) prezintă un cadru întregitor bine conturat. De exemplu, imaginea de poveste a unei

lumi care se vrea a fi oglinda, până în cele mai mici detalii, a unei conștiințe care decide să-ți limiteze sau să-ți extindă percepția despre propria ființă.

A te regăsi înseamnă să afli cine ești cu adevărat prin validarea și dezvoltarea acelor sentimente pe care viața reală nu ți le oferă, fiind uneori cauza reamintirii unor momente sau evenimente plăcute.

Profunzimea este o zonă încărcată cumulativ cu acel murmur de neînțeles care, însă, convinge asupra rostului pe care îl ai în lume.

Profunzimea surprinde cele mai variate stări ale omului aflat în ipostaza de agent purtător de sensuri nerevelate, într-o lume ambiguă, și ca urmare el se află mereu în dilemă: dăruire sau supremă renunțare. El își poate întări modelul de leadership în încercarea de a opri timpul asupra unui moment cheie, atunci când se întoarce către sine și constată că forța lui interioară este singura care îl poate propulsa înainte.

Leadershipul este decorat de fragilitatea și cultura unei lumi total diferite de lumea ta, ale cărei granițe depind de profunzimea cu care pătrunzi esența ultimă a lucrurilor și a fenomenelor, identificându-te perfect, în final, cu Supremul Absolut. Abia în acest punct îți suprapui imaginea peste imaginile inițiale, și ajungi să te consideri o ființă foarte evoluată mental și spiritual.

Trăirea care hotărăște contextul în care se desfășoară viața ta este corespunzătoare stării de spirit autentice resimțită ca un adevărat izvor de fertilizare a conștiinței, sau ca o zvâcnire de nostalgie care te umple de o liniște relaxantă sau de o preocupare care doare.

Looking for the summer aduce în prim plan profunzimea cu care tratezi propria lume în fața întregii lumi. Sondând acele experiențe de gândire și reflecție de care sufletul are nevoie în încercarea de a privi dincolo de sens, te vei transforma într-o ființă superioară. Sufletul, vibrând la unison cu nemărginirea, poate să recupereze identitatea mai largă a ceea ce ești cu adevărat.

* Notă: Chris Rea - Looking For The Summer

Source: https://neculaifantanaru.com/looking-for-the-summer-II.html